

Tekst; de Leegte – BrotherTill (2015)

Onderdeel van de performance: Voorstelling van een Vreemdeling

Het laatste avondmaal.
Ik nodig vreemden uit die mee eten.
In een lege zaal met alleen maar lege zielen
laat ik de leegte opdienen.

De leegte is mijn lichaam; eet hiervan.
Schenk deze beker vol met die lege kan.
De lucht is mijn bloed; drink hier allen van.
Laat het bloed vloeien tot over de rand.

Jullie; het vreemde volk dat in de leegte leeft.
Ik heb voor u gevochten, maar tevergeefs.
Ik ben nu leeg vanbinnen, woon in mij.
In de leegte zijn de vreemden vrij.

Ik geloof dat de leegte thuis mag heten.
Lijnen en strepen weggevaagd,
grenzen verbleken, zelfs de muren die bezwijken
Onder de zware deken van de leegte.

De leegte is een kleurloze omgeving.
De vreemden kunnen de leegte kleur geven.
Vaar over de zee, vlucht naar een bodemloze put.
Rust maar, want rennen in de leegte heeft geen nut.

Vanzelfsprekend is de leegte niet.
De tongen die er praten zijn vrij
En drijven op de wind. Ze weten alles;
Als de wijsheid van een kind
Er is niets dat je niet in de leegte vindt.

De leegte draag je niet,
Die zweeft vanbinnen in je.
Alles wat je ziet, niets meer dan wel minder,
Is wat jij de leegte geeft.
En wat de leegte jou ontnemt,
Is wat de leegte jou uiteindelijk biedt.

Tussen elke seconde is de leegte vrij:
De flits en de donder,
De angst en de spijt
Het verlies en het wonder.
Tussen elke seconde vult de leegte de tijd.

Voel u niet als een vreemde;
U bent niet de enige.
Ik heb de leegte alles gegeven.

Ik heb mij al tijden tot de leegte bekeert
En ik heb geleerd dat een ieder van ons de leegte begeert

Ik ben geen Messias,
Ik ben de leegte.
Jullie zijn mij vreemd en ik ben uw leven.
Genoeg woorden gegeven,
Ik hoop dat u aanschuift.
Amen.
Nu laten we eten.

© *BrotherTill* (2015)